

יִוְתָאמֶר אֶסְתֵּר לְהַתְּדָה, וְתִצְוֶהוּ אֶל-מְרֹדֶכֶי. יֵאָכֵל-עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יִדְעִים, אֲשֶׁר כָּל-אִישׁ
וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹא-אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַחֹצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא-יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהַמִּית, לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט-לוֹ
הַמֶּלֶךְ אֶת-שָׂרְבִיט הַזֶּהב, וְחָהָה; וְאֲנִי, לֹא נִקְרָאתִי לְבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ--זֶה, שְׁלוֹשִׁים יוֹם. יָב וַיִּגִּידוּ לְמֶרְדֳּכָי, אֵת
דִּבְרֵי אֶסְתֵּר. יֵג וַיֹּאמֶר מְרֹדֶכֶי, לְהָשִׁיב אֶל-אֶסְתֵּר: אֶל-תִּדְמִי בְנַפְשֶׁךָ, לְהַמְלִיט בַּיִת-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-
הַיְּהוּדִים. יִד כִּי אִם-הִתְרַשׁ תִּתְרַיְשִׁי, בְּעֵת הַזֹּאת--רִוַח וְהַצְלָה יַעֲמֹד לַיְּהוּדִים מִמָּקוֹם אַחֵר, וְאַתָּה וּבֵית-אָבִיךָ
תֵּאבְדוּ; וּמִי יוֹדֵעַ--אִם-לָעֵת כְּזֹאת, הִגַּעְתָּ לְמַלְכוּת.

כל אחד אחר היה אומר למלכה היהודיה שהכל תלוי בה, שרק היא יכולה לעזור עכשיו, שהיא הסיכוי
היחיד של היהודים באשר הם בממלכתו האדירה של אחשוורוש. אבל מרדכי לא אומר את זה. הוא
איש אמת והוא אומר את האמת. "אם החרש תחרישי", אם לא תעשי מעשה, "רווח והצלה יעמוד
ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו". אין אדם שאין לו תחליף. אין אדם שהייתברך צריך
אותו בשביל להושיע את העם. יש מהלך היסטורי שצריך לקרות, ומי שיזכה לעמוד בנסיונות, יזכה
להיות זה שיקבל את כל השכר הטוב על הצלת בניו של הקב"ה. לא מזעזע? מזעזע. אבל אמיתי כל
כך. אמת מפיו של איש אמת. הקב"ה לא זקוק לנו. הוא יכול הכל לבד. אבל הוא נותן לנו הזדמנויות
רבות להיות האנשים הנכונים בזמן הנכון. גם אם אני לא אהיה זאת שעוזרת למשפחה הנזקקת, מישהו
יעזור להם. אני אהיה זאת שתפסיד אם לא תעזור. אם אני לא אתן צדקה לעני שדופק על דלת ביתי,
מישהו אחר יזכה להפוך אותו מרעב לשבע. רק אני אהיה זאת שתפסיד. זהו המניע היהודי לעשיית
מצוות. שום דבר לא תלוי בי, העולם לא עומד עלי, לא אלמן ישראל ותמיד ימצא פתרון לכל מצוקה
של היחיד או של הכלל. השאלה היחידה היא האם אני מזכה או לא. זה הכל. נועה ירון דיין